

Den Forhandlingsret, der er tilsagt dem ved Lov af 22. December 1919, har de ikke faaet endnu. De har ansøgt om den, men der blev svaret dem, at hvis de skulde have den, maatte der foretages visse Ændringer i deres Organisationslove. Disse Ændringer er foretaget, og de har derefter paa ny indsendt Andragende om Forhandlingsret, men endnu har de, mig bekendt, ikke faaet Svar paa dette deres sidste Andragende. Nu vil jeg meget gerne opfordre det ærede Finansudvalg til at forhandle hele dette Spørgsmaal med den højtærede Finansminister. Jeg kan vist saa meget roligere gøre det, som selve Formanden for Udvalget, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, fra denne Talerstol netop har været inde paa at omtale dette Forhold og ganske sikkert har gjort det, fordi han fandt, at der var ikke saa lidt berettiget i Amtstuefuldmægtigenes Krav om at blive ansat i de Embeder, i hvis Virksomhed de gennem mange Aar har været opøvet.

Carlson-Skiødt: De politisk bevægede Paaskedage i 1920 blev som bekendt efterfulgt af flere Valg i Sommerens Løb. Straks ved Valget i April viste der sig Flertal for borgerligt Styre, men det var for saa vidt heldigt, at Afstemningen blev gentaget flere Gange i Løbet af Sommeren, som det derved blev yderligere fastslaaet, at det Flertal, de to borgerlige Partier, Venstre og Folkepartiet, repræsenterer i Folketinget, ikke er fremkommet ved en Tilfældighed eller som Udslag af en Krisesituation, men at det var det danske Folks Flertal, der Gang paa Gang udtalte Ønske om borgerligt Samarbejde og en borgerlig Lovgivning. Dette Resultat var altsaa ikke Udslaget af et Øjeblikks nervøs Stemning i Befolkningen, men en Følge af en stigende Misfornøjelse med de sidste 7 Aars Statsstyre, som efterhaanden havde draget Vælgerens Flertal over paa borgerlig Side. De mange Indskrænkninger i det frie Erhvervsliv, der særlig prægede disse Aars Regering, har sikkert været en stærkt medvirkende Aarsag til det Udfald, Valgene fik, men forskellige dels vedtagne Love, dels Lovforslag, som var under Opsejling, havde endvidere gjort de borgerlige Klasser i vort Folk vaagne og i høj Grad betænkelige ved den Kurs, Statens Skib havde taget. Jeg skal nævne nogle af de Love og Lovforslag, jeg tænker paa.

Grundlovens § 80 udtaler, at Ejendomsretten er ukrænkelig, men Gang paa Gang kom der fra de daværende Rege-

ringspartiers Side Udtalelser om, at man maatte anse det for ønskeligt at faa gennemført Ekspropriationslove, hvorved Ejendomsretten vilde blive gjort i høj Grad flydende. Dernæst var der Kirke- og Skoleforholdene, som Regeringen ganske aabentlyst søgte ændret i radikal og moderne Retning. Jeg skal her blot nævne Vaalse-Loven, Loven om tvungen borgerlig Ægteforening, Loven om kvindelige Præster. Endvidere Besættelsen af Forstanderpladsen ved Skaarup Seminarium og Besættelsen af Aalborg og Aarhus Bispeembeder efter rent kirkepolitiske Linier. Dertil kom Regeringens uforstaaende Stilling overfor det sønderjydske Spørgsmaal, hvorved store Dele af det danske Folk kom til at tvivle om Regeringens nationale Sindelag. Der er ingen Tvivl om, at Regeringens Stilling til disse vigtige Samfundsspørgsmaal blev det, der dybest set blev Aarsagen til, at de borgerlige Partier Gang paa Gang kom ind med et betydeligt Flertal. Vælgerne havde derved klart udtalt, at de ønskede borgerligt Styre og borgerlig Lovgivning ved loyalt Samarbejde mellem de to eller rettere tre borgerlige Partier: Venstre, det konservative Folkeparti og Erhvervspartiet. Dette Samarbejde fandt loyalt Sted sidste Samling og vil sikkert ogsaa blive fortsat i denne Samling. At Vælgerens Flertal ønsker det, er der ingen Tvivl om, og vort Land trænger ikke til nye Valg, men til et roligt politisk Samarbejde, hvorved der skabes Mulighed for, at Landet kan komme ud over den nuværende Krisesituation. Naar visse Dagblade eller politiske Talere i den sidste Tid har ment at kunne opdage en Revne i Samarbejdet mellem Venstre og det konservative Folkeparti, vil jeg derom sige, at det er sikkert for tidligt at glæde sig derved. Der foreligger ingen Revner i Øjeblikket; det maa være Ønsker, der bliver forvekslet med Virkeligheden. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den nuværende Regering har sin parlamentariske Basis i Orden. At et Folk kan komme til den Overbevisning, at det er bedst tjent med borgerligt Styre, er noget, der ogsaa sker andetsteds. F. Eks. er det for nylig sket i Berlin, vel nok det Sted, hvor ingen Spaamand havde vovet at spaa de borgerlige Elementer Flertallet, og i Norge er ogsaa i disse Dage noget saadant sket. Naar saaledes de danske Vælgeres Flertal med Stemmeseddelen saa klart har udtalt, at de ønskede Samarbejde mellem de borgerlige Partier og dermed borgerlig Lovgivning, er dermed ogsaa Hovedretningenslinien anvist baade for Arbejdet i